

Universitätsbibliothek Paderborn

**TRACTATVS|| DE CON-||FESSIONIBVS MA=||LEFICORVM ET
SAGA-||RVM SECVNDÒ RECOGNI||tus, & auctior redditus.||
An, & quanta fides ijs adhibenda sit?||**

Binsfeld, Peter

Avgvstae Trevirorvm

VD16 B 5530

13. Conclusio. Non semper corporaliter feruntur ad conuentus, sed quandoque fiunt illusiones in imaginatione & phantasia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41113

aliqua virtus ex rei natura inest vnguētis. Respondeo : hoc non probat aliquam virtutem vnguētis inesse, sed tales ex aliqua infidelitate, & quasi fiducia, implicite in dæmonem habita id tentasse, & ita opera Diaboli talem translationem effectam. Si quis autem forte fide instructus, in confusionem diabolicæ machinationis, ad docendum & confortandum alios, nihil virtutis inesse huiusmodi naturalibus, ad tales effectus vtatur, procul dubio nulla translatio sequeretur. Proximè conclusioni ob stare videtur cap. Episcop. 26. q. 5. sed huic respondebitur infra in fine tractatus, in solutione argumentorum.

13. Conclusio. *Non semper corporaliter feruntur ad conuentus, sed quandoque sunt illusiones in imaginatione & phantasia.*

IN hac Conclusionem non est Controuersia. Quando tamen fit illusio, maleficorum accedit consensus, quia vt declaratum in præludijs 3. 4. & 5. ad maleficia requiruntur coniunctim Dæmonis potestas, & peruersa malefici voluntas. Per consensum autem intelligo, tam implicitum, quàm explicitum voluntatis actum. Et, si per impossibile, ita Deo permittente, sensum tam exteriorem quàm interiorem somno supprimeret Dæmon, vt intellectus

lectus non aduerteret, & voluntatis consensu, qui præsupponit intellectus dijudicantis actum, non accederet, vt accidit in phreneticis & somniantibus: homo non peccaret: quia peccatum ex sua natura voluntarium esse debet, vel in se, vel in sua causa: & sic

Diabolus in huiusmodi actibus
non assequeretur suum
intentum.

(.·.·)

SECVN